

ARJAN IN AFRIKA

NIEUWSBRIEF DECEMBER 2011

Deze tweede nieuwsbrief uit Kameroen schrijf ik even na de kerstdagen. De in Nederland alomtegenwoordige kerstversieringen moest je hier met een lantaartje zoeken, maar tot mijn verrassing kwam ik tegen kerst toch ergens op de markt een paar kramen met kunstkerstbomen tegen en had de islamitische eigenaar van de winkel met westerse importproducten een slinger met 'Merry Christmas' boven de deur hangen. Ook het woord 'decemberweer' krijgt hier een andere inhoud. Sneeuw kennen ze hier alleen maar van de plaatjes en tot juni zal er zelfs geen regen meer vallen. Dus als u droomt van een reisbestemming met 100 % zongarantie... Toch is het 's nachts en 's morgens een beetje fris te noemen en onder de koude douche is het soms even bibberen. Dat het 'winter' is nemen de Kameroeners, die hier de warmte gewend zijn, heel letterlijk en ze lopen dan ook vaak met jas aan en muts op. De mannen dan, want de vrouwen gaan toch al bedekt en 'bedoeft' over straat, maar misschien slaan ze wel een extra wikkeldoek om. De brommertaxichauffeurs hebben vaak nog een sjaal of een ziekenhuismondkapje voor, maar dat is vooral vanwege het stof dat op de zandwegen in overvloed opwerfelt.

Ondanks dat een stoomboot niet ver zou komen in de drooggevalle rivierbedding, is Sinterklaas er toch in geslaagd om het kleine kringetje van Nederlandse getrouwelingen alhier te bereiken. Met ons drieën hebben we een gezellig avondje gehad. De woensdag voor kerst hebben we met collega's een kerstviering gehouden en ook op eerste kerstdag en met de jaarwisseling heb ik met collega's afgesproken.

Half november ben ik verhuisd naar mijn nieuwe onderkomen, een huisje op loopafstand van het SIL-kantoor. Ik voel me er al prima thuis. Voor de aanpassingen die ik eraan heb laten doen (zoals een lik verf aan binnen- en buitenkant, een plank hier en daar en horgaas om de veranda), de meubels die ik heb laten maken en de (keuken)inventaris die ik moest aanschaffen heb ik weliswaar aardig wat franken in de lokale economie gepompt, maar ik ben blij met het resultaat.

Op hetzelfde erf woont Oumarou, de neef van de eigenaar van mijn huis. Hij heeft slechts een kleine raamloze kamer met een golfplaten deur, maar hij haalt zijn natje en droogje bij zijn familie die dichtbij woont. Hij is vermoedelijk ergens in de twintig, verkoopt overdags matrassen en kijkt 's avonds veel tv. Ik vind het erg prettig om een buurman te hebben: het is niet alleen een veilig idee maar ook leuk voor de aanspraak. Hij is erg beleefd: hij zegt 'meneer Arjan' tegen me en als hij een gesprek wil afronden zegt hij 'Misschien bent u wel moe' of 'Misschien hebt u het wel druk'.

Nu ik dagelijks minstens één keer heen en weer loop naar het SIL-kantoor, heb ik aan aandacht geen gebrek. In feite kan ik nooit over straat zonder nagekeken of nageroepen te worden. Dat vind ik niet altijd fijn.

Een collega zegt: als blanke ben je hier een wandelende televisie. Het is altijd interessant en kennelijk soms ook vermakelijk wat de blanke man doet.

De veranda van mijn nieuwe huis

De bewoners van mijn wijk zijn hoofdzakelijk moslims. Op gezette tijden, bijvoorbeeld vijf uur 's morgens, klinken van diverse kanten de gebedsoproepen. Nu ik middenin de wijk woon komt het nog beter van pas om Fulfulde te spreken, al is het alleen maar voor korte groetgesprekjes onderweg. Pas heb ik een korte introductiecursus gevolgd, dat was een goede stimulans. Het is al met al een mengelmoes van talen waartussen ik me bevind: Nederlands natuurlijk in contact met de mensen 'thuis', Engels en Frans en soms Duits onder collega's, Frans en Fulfulde op straat. En dan is er nog het Matal, dat ik voor mijn werk bestudeer.

Inmiddels heb ik een spreker van de laatstgenoemde taal gevonden die mij daarbij helpt. Hij woont in een dorpje een paar kilometer hiervandaan en werkt daar als verpleger in de plaatselijke kliniek. Zo ben ik voor de voortgang van mijn werk niet meer afhankelijk van bezoeken aan het Matalgebied of van mensen die daarvandaan naar Maroua toekomen. Dahdai (zo heet hij) en ik komen in de regel twee keer per week bij elkaar. Ik heb hem een woordenlijst laten invullen en uitspreken en verder laat ik hem werkwoorden vervoegen en stel ik hem talloze andere vragen over zijn taal. Ik maak veel geluidsopnames, om het later nog terug te kunnen luisteren. Want ik probeer weliswaar zo goed mogelijk in fonetisch schrift op te schrijven wat ik hoor, maar dat blijft toch maar een benadering. Bovendien hoor ik het bij de vierde of vijfde keer luisteren soms iets anders dan de eerste keer. Ook voor later of voor anderen is het belangrijk om gegevens op te slaan.

Zo'n eerste keer als taalonderzoeker bezig te zijn is soms best een beetje 'zwemmen'. Daarom vind ik het fijn als er af en toe iemand over mijn schouder mee kan kijken. Onlangs is een collega die mij flink op weg geholpen heeft met zijn gezin teruggegaan naar Amerika, maar hij heeft wel aangeboden om via e-mail te blijven meelezen. Ook zijn er enkele andere collega's die ik desgewenst zou kunnen raadplegen.

IK DANK U HARTELIJK VOOR UW MEELEZEN
EN –LEVEN IN HET AFGELOPEN JAAR EN WENS
U VAN HARTE EEN ZEGENRIJK EN VREUGDEVOL
2012 TOE!

Kerstboom? (Baobab met vruchten, Rhumsiki)

INFORMATIE EN CONTACT

- Arjan Branger
c/o SIL
BP 200
Maroua
Kameroen
e-mail: arjan_branger@sil.org
weblog: <http://arjaninafrika.blogspot.com/>

Thuisfrontcomité

- contactpersoon Herv. Gem. Delfshaven:
Els Keijzer
telefoon: 010-4256417
e-mail: els_keijzer@hotmail.com
- contactpersoon Herv. Gem. Harmelen:
Lia van den Heuvel-Hoogeveen
telefoon: 0348-443626
e-mail: theuvel@hccnet.nl
- secretaris:
dhr. H. den Ouden
telefoon: 030-2000102
e-mail: tfc.arjanbranger@gmail.com

Wycliffe Bijbelvertalers Nederland

- adres: Postbus 150
3970 AD Driebergen
telefoon: 0343-517444
website: www.wycliffe.nl

Giften

- Giften kunnen worden overgemaakt op bankrekening 1568.71.033 i.n.v. Wycliffe Comite Branger te Driebergen.

Indien u in het vervolg deze nieuwsbrief niet meer wenst te ontvangen, kunt u dit laten weten door een bericht aan het TFC.